

heder lade vedkommende Ansøgere eller Klager, naar de ønske det, see den Erklæring, der er afgiven. Det skal endog saa være den langt overveiende Praxis i Landet, at disse Erklæringer hos selve Underøvrighederne meget vel kunne erholdes communicerede, og der er slet Intet i selve Lovgivningen, der forbyder en saadan Meddelelse i Almindelighed. Erklæringerne kunne derfor slet ikke siges at være hemmelige. Men paa den anden Side vil man jo paa ingen Maade have dem offentlige. Det vilde ogsaa være høist besynderligt, om man vilde have, at Erklæringer i denne Art af Sager skulde gjøres offentlige. Nei, man vil ene og alene indskrænke det til, at en enkelt bestemt angiven Person skal kunne gjøre sig bekendt med dem. Det er ikke Offentlighed. Det er saa langt fra, at de skulle være offentlige, at man ikke engang kunde sige, at de, som ere nærmest interesserede i at gjøres bekendte med Erklæringerne, hvis dette Lovforslag gik igjennem, bleve givne Ret til at gjøre sig bekendte med deres Indhold. Det er jo overmaade let at oplyse, hvad der ogsaa under denne Sags Behandling med tilstrækkelig Klarhed og Udførlighed er blevet oplyst, at den, der søger, ikke paa nogen Maade kan siges at være den, der er meest interesseret i Sagen. Han stiller sig selv saaledes; men det er muligt, at der er Andre, hvis Forhold berøres paa den allerføleligste Maade ved det, den Vedkommende søger om; og, naar der er Tale om Klager, skulde det dog være besynderligt, om man ikke strax indsaar, at den, man klager over, kunde nok være ligesaa interesseret i at see, hvilken Erklæring der er bleven afgiven, som den, der klager. Jeg formener derfor, at det er ikke hemmelige Erklæringer, og at det er ikke offentlige, man vil have dem, og at der derfor ikke ad denne Vej vil kunne anføres Synderligt for Lovforslaget selv.

Derimod antager jeg paa den anden Side, at de Grunde, der kunne anføres mod Lovforslaget, have en ganske anden Bægt. De væsentligste af disse Grunde skal jeg ligeledes kortelig angive. Det er da først og fremmest, at vedkommende Betanfnings Paalidelighed vil kunne i mange Tilfælde svækkes ved den Fremgangsmaade, som man nu vil have

lovlig indført. Det kan jo paa ingen Maade nytte at sige, at alle Embedsmænd skulle være saa stærke Characterer, at de under ingen Forhold lode sig afficere af de Ubehageligheder, der kunne følge med at afgive den Art Erklæringer overeensstemmende med Sandheden. Lovgiveren skriver ikke Loven for Heroer alene; Lovgiveren skriver Love for de sædvanlige Medlemmer af Samfundet; og, hvis man maa erkende, at det nu ligger som Noget, der ikke kan undgaaes i den menneskelige Natur, at frømmes tilbage for denne Art af Ubehageligheder, for at træde virksomere op, naar man veed, at saadanne Ubehageligheder kunne følge paa, saa vil man ogsaa kunne erkende, at den retfærdige Afgjørelse af Sagen i mangfoldige Tilfælde just kan udfordre, at Erklæringen ikke paabydes at skulle meddeles Vedkommende, og det har ogsaa fundet Anerkjendelse under denne Sags Behandling paa de foregaaende Stadier, at noget Saadant maatte indrømmes; thi oprindelig fremtraadte Loven aldeles bestemt som paabydende, at under alle Forhold skulde Erklæringerne være offentlige; men efter den Modstand, den i denne Skikkelse mødte, gjorde man en Indrømmelse. Man satte da en Undtagelse ind i Loven; man vedtog, at herfra skulde dog være undtagne alle Ansøgninger om Embeder og Bestillinger, idet man der indrømmede, at ved den Sort Erklæringer, som disse Ansøgninger kunde foranledige, vilde det være nødvendigt og naturligt, at man maatte udtale sig usorbeholdent om den Vedkommendes Personlighed, Character, Duellighed, Dygtighed etc., at der da kunde være ffelig Grund til at antage, at det var bedst, at Erklæringen ikke meddeelttes den Vedkommende. Men nu er det jo let at estervise, at, naar den Indrømmelse er gjort, maa man gaae meget videre; thi det er ingenlunde blot i den Art Sager, som angaa Embeder og Bestillinger, men i mangfoldige andre, hvor det ligeledes fordres, at den vedkommende Autoritet maa udtale sig om den Vedkommendes Character, Moralitet, Dygtighed, Duellighed og Forhold i det Hele; og hvad der gjælder om Erklærings Afgivelse og det Hensigtsmæssige i, at de ikke meddeles Vedkommende i det ene Tilfælde, maatte jo dog ogsaa indrømmes at